

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความ

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. สำนักงานกฤษฎีกา, สำนักงาน. สิ่งควรรู้เกี่ยวกับการลงทุน. กรุงเทพมหานคร : ทอริคณชัยการพิมพ์, 2533.

จรัสรัตน์ คงตระกูล. "การท่องเที่ยว : อุตสาหกรรมที่น่าจับตามอง". จุลสารการท่องเที่ยว (ตุลาคม 2531) : 253-256.

จรรยา สุภาพ. ระบบการเมืองเปรียบเทียบ (ประชาธิปไตย : เผด็จการ) และหลักวิเคราะห์การเมืองแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2519.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ชาคริต จุลกะเสรี. 5 ปี กรอ. ทนทางแห่งความสำเร็จของเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2529.

ทินพันธุ์ นาคะตะ. รัฐศาสตร์ : ทฤษฎี แนวความคิด ปัญหาสำคัญ และแนวทางศึกษาวิเคราะห์การเมือง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พูลสวัสดิ์การพิมพ์, 2525.

บรรพต วีระลัย, สุรพล ราชภัณฑารักษ์ และสุรพันธ์ ทับสุวรรณ. รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชนจำกัด, 2528.

ปรีชา แดงโรจน์. การโรงแรมฉบับนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศรีอนันต์, 2527.

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2524.

พฤทธิสาด ชุมพล, ม.ร.ว. ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

มนตรี เจริญวิทยาการ. "สังคมิวิทยาการเมือง : การศึกษารัฐศาสตร์แนวกลุ่ม" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์, หน้า 499-514.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

- _____, "บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่มีต่อรัฐบาล ระบบราชการ ประชาชน และการพัฒนาประเทศ," เอกสารทางวิชาการหมายเลข 23. ศูนย์วิจัย คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. (อัดสำเนา)
- วิทยา นภาศิริกุลกิจ และ สุรพล ราชภัณฑารักษ์. พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์, กรุงเทพมหานคร : กิ่งจันทร์การพิมพ์, 2530.
- สมบัติ จันทรวงศ์ และ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, ความคิดทางการเมืองและสังคมไทย, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2523.
- สุกิจ เจริญรัตนกุล, "การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในประเทศไทย นัยทางการเมือง และสังคม." ใน การเมือง-การบริหารราชการไทย : รวมบทความนักวิชาการ ชาวต่างประเทศ ภาคหนึ่ง ลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรม-สังคม-เศรษฐกิจ หน้า 66-105. สุกิจ เจริญรัตนกุล บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2529.
- สุขุม นवलสกุล, วิทยา นภาศิริกุลกิจ และ วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ, การเมืองและการปกครอง ไทย, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- สุจิต บุญขงการ. การพัฒนาการเมืองไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- เสถียร วิชัยลักษณ์, ร้อยคำรจโท และ สิบวงษ์ วิชัยลักษณ์, พันคำรจเอก. พระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช 2478. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติเวช, 2527.
- แสวง รัตนมงคลมาศ, "กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มกดดัน." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมืองไทย, หน้า 777-815. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.

วิทยานิพนธ์และ เอกสารวิจัย

- ธวัช วิชัยดิษฐ์. "นโยบายการбинพาณิชย์ของประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีความเป็นศูนย์กลางการbinพาณิชย์ของท่าอากาศยานกรุงเทพ ." เอกสารวิจัย เสนอต่อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2526.
- นคร เสรีรักษ์. "นักธุรกิจในการเมืองไทย. "สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- เยาวลักษณ์ แห่งสภา. "การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีการแก้ไข ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ เชียงนี้เสถ." เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชา เศรษฐกิจ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2532.
- วิสุทธ์ ธรรมวิริยะวงศ์. "ชนชั้นนำทางธุรกิจกับการเมืองไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการ เข้ามามีบทบาททางการเมืองโดยตรง," สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- สุณี โรจนชีวิน. "สถาบันธุรกิจไทยกับบทบาททางการเมือง : ศึกษากรณีความ เข้าใจบทบาททาง การเมืองของตนเองของผู้นำสถาบันธุรกิจ." สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- อภิชัย สรสิริ, ร้อยตำรวจตรี, "บทบาทของกรรมกรในฐานะกลุ่มผลประโยชน์ในประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

เอกสารอื่น ๆ

- จารุภัทร เรืองสุวรรณ, พันเอก. "แนวการสร้างนโยบายธุรกิจเพื่อผลประโยชน์แห่งชาติ," เอกสารประกอบการชี้แจงการทดลอง, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. (อัคราเนา)
- ทองเทียวแห่งประเทศไทย, การ. "บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ....." เอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ..... (อัคราเนา)
- ไทยธุรกิจการท่องเที่ยว, สมาคม. "ประวัติการก่อตั้งและการดำเนินงาน." เอกสารประชาสัมพันธ์. (อัคราเนา)
- อนันต์ สิริสันต์. "ข้อคิดเห็นจากเอกชนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับนโยบายการbinพาณิชย์ของไทย." (อัคราเนา)
- อนุกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว, คณะ "รายงานผลการดำเนินงานระหว่าง 23 สิงหาคม 2525 - 13 มิถุนายน 2529." (อัคราเนา)

ศูนย์วิทยพัทพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์

- สัมภาษณ์ กัมพล เตชะทรวิจิตร, กรรมการผู้จัดการ โรงแรมเอเซีย, 29 พฤศจิกายน 2533 และ 27 มีนาคม 2534.
- สัมภาษณ์ กุศะ บันยารชุน, กรรมการผู้จัดการ บริษัท เวล แทรเวล เซอร์วิส จำกัด. 28 มีนาคม 2534.
- สัมภาษณ์ จตุพร สิหนาทกถากุล, นายกสมาคมโรงแรมไทย, 25 พฤศจิกายน 2533 และ 28 มีนาคม 2534.
- สัมภาษณ์ เฉลิมชัย มโนเวชพันธ์, ผู้อำนวยการฝ่ายขาย โรงแรมแอมบาสเคอร์, 7 พฤศจิกายน 2533.
- สัมภาษณ์ เฉลิมพล มหุตติการ, ผู้จัดการใหญ่ โรงแรมรอยัลริเวอร์, 13 พฤศจิกายน 2533 และ 29 มีนาคม 2534.
- สัมภาษณ์ ชนิตต์ ปิยะอุย, คุณหญิง, กรรมการผู้จัดการโรงแรมดุสิตธานี, 30 พฤศจิกายน 2533.
- สัมภาษณ์ เทียมจันทร์ สุวรรณพงศ์, หัวหน้าแผนก สมาคมโรงแรมไทย, 4 พฤศจิกายน 2533.
- สัมภาษณ์ มานพ สงค์อ้อม, ผู้จัดการ บริษัท แปซิฟิคเลเซอร์ (ประเทศไทย) จำกัด, 20 ธันวาคม 2533.
- สัมภาษณ์ เขียวลักษณ์ แห่งสภา, วุฒิสมาชิก, ประธานและผู้อำนวยการ บริษัทลัคกี้ แทรเวล เซอร์วิส จำกัด, 13 ธันวาคม 2533.
- สัมภาษณ์ วิจิตร ฅ ระนอง, วุฒิสมาชิก, นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตและ ประธานสมาพันธ์ธุรกิจท่องเที่ยวส่วนภูมิภาค, 13 ธันวาคม 2533.
- สัมภาษณ์ ศุภฤกษ์ สุรางกูร, เลขาธิการสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ, 6 มีนาคม 2534.
- สัมภาษณ์ สุรินทร์ มณีคุณย์, ผู้จัดการใหญ่โรงแรมเวียงใต้, 6 ธันวาคม 2533.
- สัมภาษณ์ สุนทร อัมพงค์, ผู้อำนวยการฝ่ายขาย โรงแรมสีลมพลาซ่า, 1 พฤศจิกายน 2533.

สัมภาษณ์ เสงี่ยม เอกโชติ, รองกรรมการผู้จัดการบริษัท เอเชียนทัวร์ เซ็นเตอร์,
11 ธันวาคม 2533.

สัมภาษณ์ อนันต์ สิริสันต์, กรรมการผู้จัดการบริษัท อีสท์เวสต์ทัวร์ จำกัด, 28 ธันวาคม
2533.

สัมภาษณ์ เอนก ศรีชีวะชาติ, กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยสินเอ็กซ์เพรส จำกัด, 28
มีนาคม 2534.

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BOOKS

Dahl, Robert A. Modern Political Analysis. 3rd ed. New Delhi :
Prentice - Hall of India Private Limited, 1983.

Jumbala, Prudhisan. "Interest and Pressure Groups," in Government
and Politics of Thailand, pp. 110-128. edited by Somsakdi
Xuto. Singapore : Oxford University Press Pte., Ltd., 1987.

Masanat, George S. and Martin, Vernon. The American Political
System. New York : Charles Scribner's Sons, 1971.

Meyer, William J. The Political Experience. New York : Robert E.
Krieger Publishing Co., 1978.

Monsma, Stephen V. and Van Der Slik, Jack R. American Politics :
Research and Readings. New York : Holt, Rinehart and
Winston, Inc., 1970.

Nimo, Dan and Unga, Thomas. Political Pattern of America. San
Francisco : W.H. Freeman and Co., 1979.

Truman, David B. The Governmental Process. New York : Alfred A.
Knopf, Inc., 1951.

Wootton Graham. Interest Groups. Englewood Cliffs, New Jersey :
Prentice - Hall Inc., 1970.

Other Material

Travel Agent Association. "Observing TAA Members." in Travel
Agents Association Annual Magazine 1988-1989.

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

พ.ศ.....

.....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจ
เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
"อุตสาหกรรมท่องเที่ยว" หมายความว่า การให้บริการเกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรและหมายความรวมถึง

- (1) ธุรกิจนำเที่ยว
- (2) ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว
- (3) ธุรกิจภัตตาคารและสถานบริการนักท่องเที่ยว

(4) ธุรกิจการ ขาย ของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว

(5) การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณา เผยแพร่หรือการดำเนินงานอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการ เดินทางท่องเที่ยว

"ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว" หมายความว่า ผู้ดำเนินธุรกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

"นักท่องเที่ยว" หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องที่อัน เป็นถิ่นที่อยู่ โดยปกติของตนไปยังท้องที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์ อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

"ธุรกิจนำเที่ยว" หมายความว่า การจัดหาหรือจัด บริการแก่นักท่องเที่ยว เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือหากำไรเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก สถานบริการมัคคุเทศก์ หรือบริการอย่างอื่น ในทำนองเดียวกัน รวมตลอดถึงการ จัดบริการยานพาหนะแก่นักท่องเที่ยวเพื่อลีนจ้าง เว้นแต่การขนส่งตามปกติทางรถไฟ ทางอากาศยาน หรือการขนส่งประจำทาง แต่ไม่รวมความถึงการจัดการนำเที่ยว สำหรับสมาชิก ในครอบครัว หรือสำหรับบุคคลคณะหนึ่งคณะใดโดยเฉพาะ

"โรงแรมนักท่องเที่ยว" หมายความว่า โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วย โรงแรมหรืออาคารที่จัดไว้ให้เข้าหรือแบ่งให้เช่า เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวโดยมี ห้องพักตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง และหมายความรวมถึงตลอดถึงสถานที่อื่นใด ที่จัดไว้สำหรับนักท่องเที่ยวใช้เป็นที่พักอาศัย โดยเรียกค่าบริการตามที่กำหนดในกฎ กระทรวงด้วย

"มัคคุเทศก์" หมายความว่า บุคคลซึ่งให้ข่าวสารและความรู้แก่นักท่องเที่ยว โดยการติดตามหรือจัดพานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อได้รับค่าบริการ

"ค่าบริการ" หมายความรวมถึงค่าเช่าและเงินอื่นใดที่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เรียกเก็บจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอื่น

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

"การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" หมายความว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ."

"ผู้ว่าการ" หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือผู้แทน และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการเป็น กรรมการและเลขานุการ

มาตรา 6 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองประธาน กรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ อาจมาประชุมได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 7 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบายและความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการกำหนดมาตรการ การจัดการระเบียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(2) ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นายกรัฐมนตรี เพื่อออกกฎกระทรวงตามพระราช บัญญัตินี้

(3) พิจารณาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(4) กำหนดมาตรฐานและระเบียบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(5) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานเกี่ยวกับ ชั้นระดับ และอัตราค่าบริการ ตลอดจนระเบียบการประกอบธุรกิจของโรงแรมนักท่องเที่ยว

(6) เรียกบุคคลมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น เพื่อประกอบการพิจารณา

(7) ปฏิบัติการอื่นใด เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามที่นายกรัฐมนตรีมอบ หมายหรือตามที่กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ไม่เกินห้าคน เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการได้

ที่ปรึกษาที่คณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งที่ปรึกษาในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 วรคสองที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะกรรมการให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อมอบหมายให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้นำมาตรา 6 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด 2

ธุรกิจนำเที่ยว

ส่วนที่ 1

การประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา 11 ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาต การอนุญาต แบบคำขอใบอนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
การได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการยกเว้นการ
ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น

มาตรา 12 บทบัญญัติมาตรา 11 ไม่ให้ใช้บังคับแก่

- (1) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- (2) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่กระทำโดยราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 13 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา 11 แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

ในกรณีบุคคลธรรมดาเป็นผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้

- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

- (3) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

- (4) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือ

เอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบหรือความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ต้องเป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือ และผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตาม (2) (3) (4) และ (5)

มาตรา 14 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือต้องวางเงินหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นประกันการประกอบธุรกิจตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์และวิธีการในการวางเงินและการคืนเงินประกันการประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 15 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและระเบียบการประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 16 ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือกำหนดอัตราค่าบริการในการประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือและแจ้งให้นายทะเบียนให้ความเห็นชอบก่อนที่จะเรียกเก็บค่าบริการดังกล่าวจากนักท่องเที่ยว

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอัตราค่าบริการตามที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือแจ้งตามวรรคหนึ่งมีจำนวนสูงกว่าค่าใช้จ่ายที่แท้จริงรวมถึงผลประโยชน์ที่ควรได้รับในการประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือว่ามากเกินไปหรือไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบธุรกิจน่าเชื่อถืออื่น นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการได้

ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือนิติบุคคลต้องยื่นบัญชีของนายทะเบียนตามวรรคสองต่อคณะกรรมการโดยยื่นเป็นหนังสือค่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 17 ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการประกอบธุรกิจน่าเชื่อถือตามมาตรา 16 ก็ให้แจ้งให้นายทะเบียนให้ความเห็นชอบก่อนที่จะเรียกเก็บ และให้นำความในมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 18 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา 11 ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนในวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตาย และมีผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวต่อไปเป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตาย เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ขอรับอนุญาตประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาต หรือ ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ

มาตรา 20 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโดยยื่น เป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของนายทะเบียนแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 21 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวขาดคุณสมบัติตามมาตรา 13 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ เงื่อนไขหรือข้อกำหนดใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร

ในกรณีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นเป็นการร้ายแรง นายทะเบียนจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวเสียก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามวรรคหนึ่งหรือ

วรรสองมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อ
นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 22 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดเลิกประกอบธุรกิจนำ
เที่ยวต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วัน
เลิกกิจการและให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันที่เลิกกิจการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

มัคคุเทศก์

มาตรา 23 ผู้ใดกระทำการเป็นมัคคุเทศก์ก็ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาต การอนุญาต แบบคำขออนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้ขอรับใบอนุญาตมัคคุเทศก์ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) ได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด
- (4) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้
กระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ
- (5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา 25 มัคคุเทศก์จะต้องมีใบอนุญาตติดตัวในระหว่างปฏิบัติธุรกิจพร้อมที่
จะให้ตรวจสอบได้

มัคคุเทศก์ผู้ใดทำใบอนุญาตหาย หรือใบอนุญาตชำรุดเสียหายอย่างมาก ผู้นั้น
ต้องขอให้นายทะเบียนออกใบแทนใบอนุญาตให้โดยไม่ชักช้า

มาตรา 26 มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด

มาตรา 27 ให้นำความในมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 และมาตรา 20
มาใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตมัคคุเทศก์โดยอนุโลม

มาตรา 28 นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตมัคคุเทศก์ในกรณีต่อไปนี้

- (1) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24
- (2) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26

(3) กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือค่อนนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด 3

ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว

มาตรา 29 ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาต การอนุญาต แบบคำขออนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 30 คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานของโรงแรมนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับชั้นระดับ ค่าบริการชั้นสูงหรือขั้นต่ำหรือทั้งสองอย่างตามชั้นระดับของโรงแรมนักท่องเที่ยว ตลอดจนระเบียบการประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ชั้นระดับของโรงแรมนักท่องเที่ยวให้กำหนดเป็นชั้นระดับพิเศษ ชั้นระดับหนึ่ง ชั้นระดับสอง ชั้นระดับสามและชั้นระดับสี่

มาตรา 31 ในกรณีที่มีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 29 ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบว่าโรงแรม อาคารหรือสถานที่ของผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น เหมาะสมที่จะออกใบอนุญาต เป็นโรงแรมนักท่องเที่ยวหรือไม่ ถ้าเห็นว่าโรงแรม อาคารหรือสถานที่นั้นเหมาะสมที่จะเป็นโรงแรมนักท่องเที่ยว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตและกำหนดชั้นระดับของโรงแรมนักท่องเที่ยวนั้นตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 30

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 32 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวในชั้นระดับใด ต้องรักษามาตรฐานและปฏิบัติตามระเบียบการประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวในชั้น ระดับตามใบอนุญาตนั้นตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 30 และต้องแสดงเครื่องหมายแสดงชั้นระดับไว้ให้เห็นชัดเจน ณ บริเวณประตูหรือทางเข้าโรงแรม

มาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว เรียกเก็บค่าบริการสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราสำหรับชั้นระดับตามใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา 34 ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าโรงแรมนักท่องเที่ยวใดมีการปรับปรุงให้มีมาตรฐานสูงกว่าเดิม หรือสภาพของโรงแรมนักท่องเที่ยวใดมีมาตรฐานต่ำกว่า เดิมให้นายทะเบียนมีอำนาจกำหนดชั้นระดับของโรงแรมนักท่องเที่ยวนั้นใหม่

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเห็นว่าการกำหนดชั้นระดับของโรงแรม นักท่องเที่ยวตามมาตรา 31 หรือมาตรา 34 ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ กำหนดตามมาตรา 30 ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือ ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการกำหนดชั้นระดับของโรงแรม นักท่องเที่ยว นั้นจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 หรือมาตรา 33 และนายทะเบียนได้มีคำสั่งเป็น หนังสือให้ปฏิบัติภายในระยะเวลาอันสมควรแล้ว ผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวจนกว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โรงแรมนักท่องเที่ยวนั้นจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ นายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หรือนายทะเบียนเห็นว่าการประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวต่อไปจะเกิดภัยอันตรายหรือความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว นายทะเบียนจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ผู้ถูกสั่งเลิกใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 37 ให้นำความในมาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 22 มาใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวโดยอนุโลม

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายแสดงชั้นระดับโรงแรมนักท่องเที่ยว หรือใช้ชื่อเป็นภาษาไทยว่า "โรงแรมนักท่องเที่ยว" หรือภาษาอื่นที่มีความหมายอย่างเดียวกัน โดยโรงแรม อาคารหรือสถานที่นั้นมิได้เป็นโรงแรมนักท่องเที่ยวที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 4

หนังสือรับรองและเครื่องหมายรับรอง

มาตรา 39 ผู้ประกอบธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ ร้านขายของที่ระลึก หรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว หรือประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอื่น ผู้ใดประสงค์จะ ได้รับหนังสือรับรองจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองต่อนายทะเบียน

นายทะเบียนจะออกหนังสือรับรองต่อเมื่อผู้ขอมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีมาตรฐาน

การประกอบธุรกิจและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 40 ผู้รับหนังสือรับรองจากท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีสิทธิใช้เครื่องหมายรับรองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา 41 แบบหนังสือรับรองและเครื่องหมายรับรองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อายุของหนังสือรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุหนังสือรับรอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 42 ผู้รับหนังสือรับรองจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและระเบียบการประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 43 ในกรณีที่ผู้รับรองจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขในการออกหนังสือรับรองตามมาตรา 39 วรรคสองหรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 42 หรือมีพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจเป็นไปในทางที่ไม่น่าไว้วางใจ นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนหนังสือรับรองของผู้นั้นได้

หมวด 5

การควบคุม

มาตรา 44 ให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบกิจการและควบคุมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจมอบอำนาจให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อการดังกล่าวในวรรคหนึ่งก็ได้

การแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 45 ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลใด ๆ
มาให้ถ้อยคำหรือให้แสดงหรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา และหลักฐานอื่นอัน
เกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และมีอำนาจเข้าตรวจ
สอบกิจการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง
พระอาทิตย์ตก

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดง
บัตรประจำตัวแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา 46 ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตาม
ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 47 นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้เรื่องกิจการของผู้
ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยอำนาจหน้าที่ตามพระราช
บัญญัตินี้ ห้ามมิให้เปิดเผยเรื่องที่ตนรู้แก่ผู้อื่นในทางที่อาจเกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อ
ประโยชน์ของทางราชการ

หมวด 6

บทลงโทษ

มาตรา 48 ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว
โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 11 หรือมาตรา 29 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 50 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการเกินอัตราค่าบริการที่นายทะเบียนเห็นชอบตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 52 ผู้ใดกระทำการเป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 53 มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 หรือมาตรา 27 ประกอบกับมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 33 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 37 ประกอบกับมาตรา 22 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือขัดขวางการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 45 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 57 นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 47 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 58 ผู้ใดมิได้เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับหนังสือรับรองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ใช้เครื่องหมายรับรองหรือ

เครื่องหมายอื่นใดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ผู้อื่น
เข้าใจว่าเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับหนังสือ
รับรอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 59 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตาม
ที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำ
ความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 60 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว หรือกระทำการเป็นมัคคุเทศก์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้คงประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบ
วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
ศูนย์วิทยทรัพยากร

นายกรัฐมนตรีนคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่ เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ธุรกิจนำเที่ยว" หมายความว่า การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดหรือให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร ทัศนอาจร และหรือมัคคุเทศก์ อันมีลักษณะเป็นการค้า

"ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตามพระราชบัญญัตินี้

"นักท่องเที่ยว" หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องที่อื่น เป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติ ของคนไปยังท้องที่อื่น เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อ

ไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ และหมายความรวมถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจาก
ผู้ประกอบการกิจการนี้เที่ยวโดยเสียค่าบริการ

"มัคคุเทศก์" หมายความว่า ผู้นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และให้ความรู้
แก่นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลและรับค่าตอบแทน

"ค่าบริการ" หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้
แก่ผู้ประกอบการกิจการนี้เที่ยวสำหรับการจัด การให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวก
เกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร และการทัศนศึกษาในลักษณะ เป็นการเหมาจ่าย

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตผู้ประกอบการกิจการนี้เที่ยวหรือใบอนุญาตเป็น
มัคคุเทศก์ แล้วแต่กรณี

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกิจการนี้เที่ยวและมัคคุเทศก์ตาม
พระราชบัญญัตินี้

"การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" หมายความว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

"ผู้ว่าการ" หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามกฎหมาย
ว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนกิจการ
เที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร และให้หมายความรวมถึงนายทะเบียนกิจการนี้เที่ยว
และมัคคุเทศก์จังหวัดที่ผู้ว่าการได้ประกาศให้มีอำนาจออกใบอนุญาต

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราช
บัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กิจการนี้เที่ยวและมัคคุเทศก์ของส่วนราชการ
ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และของรัฐวิสาหกิจอื่นตามที่จะได้กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียม
และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการตุลาการให้ยวและมคค เทศก

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการตุลาการให้ยวและมคค เทศกหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมศิลปากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรมเศรษฐกิจ ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งจำนวนหกคน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการทอองเทียวอย่างน้อยสี่คน และนายทะเบียนตุลาการให้ยวและมคค เทศกกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 7 ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะกรรมการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งคนแทน

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีก แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 7 กรรมการซึ่งคณะกรรมการการทอองเทียวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

- (3) คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้พ้นจากตำแหน่ง
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดทูลโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(2) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว การปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาทและความประพฤติของมัคคุเทศก์ และการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเสนอผ่านคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(4) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการจำกัดจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

ตามมาตรา 15

(5) คำเนิการให้มีการจ่ายเงินจากหลักประกัน เพื่อชดใช้ค่าเสียหายแก่นักท่องเที่ยว และหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยวตามมาตรา 22

(6) วางระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา 20

(7) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การกำหนดตาม (2) ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 10 และมาตรา 11 คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 13 ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนและเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 2

ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 15 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดจำนวนผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 16 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) มีสัญชาติไทย

- (ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย
- (ง) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (ฉ) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

- (ช) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (ซ) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(2) ถ้าเป็นนิติบุคคล

- (ก) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย
- (ข) มีสำนักงานอยู่ในราชอาณาจักรไทย
- (ค) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ต้องมีสัญชาติไทย

- (ง) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวก ไม่จำกัดความรับผิด ทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ เอ็ดต้องเป็นของหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

- (จ) ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด กรรมการบริษัทจำกัดจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ เอ็ดต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

- (ฉ) หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการนิติบุคคลดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติ ตาม (1) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) และ (ซ)

มาตรา 17 ในกรณีที่คนต่างด้าวซึ่งยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตามมาตรา 14 เป็นคนต่างด้าวภายใต้ความตกลงที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันอยู่กับรัฐบาล ต่างประเทศมิให้นำความในมาตรา 16 (1) (ก) และ (2) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้ บังคับ

มาตรา 18 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาต ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา 14 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในทศสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ พร้อมกับแจ้งจำนวนเงินประกันที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องวางตามมาตรา 19 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตภายในเวลาดังกล่าว โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์ จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา 19 ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน ต้นเงินและดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันต่อผู้ว่าการ เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง เกี่ยวกับธุรกิจนำเข้าเที่ยวที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวและหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา 18 วรรคสอง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องนำหลักประกันตามวรรคหนึ่งมาวางต่อผู้ว่าการ โดยยื่นต่อนายทะเบียน การกำหนดจำนวนเงินประกัน การจัดการเกี่ยวกับดอกเบี้ยของหลักประกัน การเปลี่ยนหลักประกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยววางหลักประกัน เป็นเงินสด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ในนามของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากที่เป็น เงินสดนั้น ให้ตก เป็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวที่วางหลักประกัน

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้ประกอบการเงินกู้ยืมวางหลักประกัน เป็นหนังสือค้ำประกัน ของธนาคาร หนังสือค้ำประกันของธนาคารให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการว่านักท่องเที่ยวยหรือผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจเงินกู้ยืม ของผู้ประกอบการเงินกู้ยืม ให้คณะกรรมการดำเนินการให้ผู้ว่าการนำหลักประกันที่ผู้ประกอบการเงินกู้ยืมวางไว้ตามมาตรา 19 ไปชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

ก่อนที่ผู้ว่าการจะนำหลักประกันไปชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการมี หนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการเงินกู้ยืมทราบถึงจำนวนเงินที่จะนำไปชดใช้ค่าเสียหาย ถ้าผู้ประกอบการเงินกู้ยืมไม่มีหนังสือโต้แย้งจำนวนเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการ จ่ายค่าเสียหายจากหลักประกันให้แก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่ง เป็นผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี หากผู้ประกอบการเงินกู้ยืมมีหนังสือโต้แย้งจำนวนเงินภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการเจรจาทำความตกลงกับผู้ประกอบการเงินกู้ยืมในการ กำหนดจำนวนเงินที่จะชดใช้

ถ้าผู้ว่าการและผู้ประกอบการเงินกู้ยืมตกลงกันถึงจำนวนเงินที่จะชดใช้ได้ ให้ ผู้ว่าการจ่ายเงินในจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้เสียหาย แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ถ้าผู้ว่าการและผู้ประกอบการเงินกู้ยืมไม่สามารถตกลงกันถึงจำนวนเงินที่จะชด ใช้ได้ ให้ผู้ประกอบการเงินกู้ยืมและนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่ง เป็นผู้เสียหาย ตั้งอนุญาโตตุลาการคนเดียวหรือหลายคนเป็นผู้ชี้ขาด และให้นำกฎหมายว่า ด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ

มาตรา 23 ในกรณีที่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่ง เป็นผู้เสียหายไม่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 22 วรรคหนึ่งหรือ จำนวนเงินที่ผู้ว่าการได้ตกลงกับผู้ประกอบการเงินกู้ยืมตามมาตรา 22 วรรคสาม ให้ยื่น พ้องต่อศาลได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินที่คณะกรรมการกำหนด หรือความ ตกลงระหว่างผู้ว่าการและผู้ประกอบการเงินกู้ยืม แล้วแต่กรณี

มาตรา 24 ในกรณีที่หลักประกันตามมาตรา 19 มีจำนวนลดลงเพราะได้ใช้จ่ายไปตามมาตรา 22 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องนำหลักประกันมาวางเพิ่ม เดิมให้ครบภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด

มาตรา 25 ให้ผู้ว่าการคืนหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา 19 ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องรับรองด้วยว่า ตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ในกรณีที่ผู้ว่าการได้รับแจ้งจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยวว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว ให้ผู้ว่าการขอการคืนหลักประกันไว้

มาตรา 26 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา 27 ในการโฆษณาการจัดบริการนำเที่ยว หรือรายละเอียดในการนำเที่ยวที่จะจัดในแต่ละปี ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็น เอกสารซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการดังนี้

- (1) ชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และเลขที่ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (2) ระยะเวลาที่ใช้ในการให้บริการนำเที่ยว
- (3) อัตราค่าบริการ
- (4) ประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการจัดบริการนำเที่ยว
- (5) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญ ๆ ในการนำเที่ยว
- (6) ลักษณะและประเภทของที่พัก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้

ก่อนเผยแพร่เอกสารตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ นายทะเบียนอย่างน้อยสามฉบับ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในการจัดบริการนำเที่ยวที่ได้โฆษณาไปแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและนายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 28 ในระหว่างให้บริการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องพยายามให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับที่ได้ตกลงกันไว้ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงบริการนำเที่ยวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา 29 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีอายุสองมีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าเป็นการเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว และให้นำความในมาตรา 25 และมาตรา 31 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 30 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตายและใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังไม่สิ้นอายุ ถ้าคู่สมรสหรือบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ก็ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาย

ในระหว่างที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ถ้าคู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นต่อไป ให้แจ้งค่อนายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาย

มาตรา 31 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยวขณะที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าว เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียน และให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนถึงวันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา 32 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามคณะกรรมการ โดยยื่น เป็นหนังสือค่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง การไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 33 เมื่อความปรากฏค่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใด

(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ผู้ว่าการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตาม

มาตรา 36

มาตรา 34 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับ
พฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 16
- (2) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24
- (3) เป็นผู้เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 33 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตามมาตรา 33 (1) หรือ (2) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับต้องส่ง
คืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 35 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ
แจ้งให้ผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้ผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับ
หรือผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับไม่ยอมรับหนังสือแจ้งดังกล่าวให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้
ง่ายที่สถานประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับนั้น และให้ถือว่าผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับได้ทราบคำสั่งนั้น
แล้วตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

มาตรา 36 ผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 33 หรือ
ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 34 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ
โดยยื่น เป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 34
ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบการยื่นคำร้องเกี่ยวกับเกี่ยวอีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาต

มาตรา 38 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบไว้ในใบอนุญาต

ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตค่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 39 ในการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา 14 หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 40 ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดรับภาระเป็นผู้ชักชวนผู้จัดการหรือหัวหน้า นำกลุ่มคนมีจำนวน เกินยี่สิบคนไปท่องเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ในราชอาณาจักร ต้องจัดให้มีการเอาประกันอุบัติเหตุในการเดินทางตามจำนวนคนที่ตนรับภาระนำเที่ยวในวงเงินคนละไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายอันอาจเกิดจากอุบัติเหตุการเดินทางทุกครั้งที่ตนรับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้า

ผู้ใดรับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้าตามวรรคหนึ่ง ต้องนำเอกสารหลักฐานการเอาประกันอุบัติเหตุในการเดินทางติดตัวไปตลอดระยะเวลาการนำเที่ยว และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

หมวด 3

มัคคุเทศก์

มาตรา 41 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นมัคคุเทศก์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 42 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) มีสัญชาติไทย

- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) ได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาอัศวินเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการเห็นชอบ
- (4) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือ เป็นโรคติดต่อที่

คณะกรรมการกำหนด

- (5) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือ เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- (7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็น อัศวินเทศก์
- (8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นอัศวินเทศก์ แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา 43 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตเป็นอัศวินเทศก์ตามมาตรา 41 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในทศวันนับแต่วันที่ได้รับความขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมารับใบอนุญาตเป็นอัศวินเทศก์จากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนมอบเครื่องหมายแสดงการเป็นอัศวินเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตพร้อมกับใบอนุญาต

เครื่องหมายแสดงการเป็นอัศวินเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตเป็นอัศวินเทศก์ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

มาตรา 44 มัคคุเทศก์ต้องติด เครื่องหมายแสดงการ เป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับ ใบอนุญาตและต้องมีใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ติดตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมที่จะให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ถ้าเครื่องหมายแสดงการ เป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับ ใบอนุญาต และหรือ ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้มัคคุเทศก์ผู้นั้นยื่นคำขอรับ เครื่องหมายดังกล่าวและหรือ ใบแทน ใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับ เครื่องหมายและหรือ ใบแทน ใบอนุญาต และการออก เครื่องหมายและหรือ ใบแทน ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 45 มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์

มาตรา 46 ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ให้ มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต

มัคคุเทศก์ซึ่งประสงค์จะต่ออายุ ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ ต้องยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตแล้ว ให้เป็นมัคคุเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการ ไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุ ใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ขอต่ออายุ ใบอนุญาตก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้เลิก เป็นมัคคุเทศก์ตั้งแต่วันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ส่งคืน ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์พร้อมกับ เครื่องหมายแสดงการ เป็นมัคคุเทศก์ซึ่ง ได้รับ ใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา 47 ในกรณีที่นายทะเบียน ไม่ออก ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์หรือ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ ผู้ขอรับ ใบอนุญาตหรือมัคคุเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือก่อนนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการ ไม่ออก ใบอนุญาตหรือการ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้

นายทะเบียน เสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความอุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 48 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีบุคคลผู้ใด

(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

บุคคลซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะเป็นบุคคลในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

มาตรา 49 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีบุคคลผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 42

(2) เป็นผู้เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 48 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 48 (1) หรือ (2) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และมีบุคคลผู้นั้นต้องส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็นบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 50 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้บุคคลที่ทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้บุคคลได้ หรือบุคคลผู้นั้นไม่ยอมรับหนังสือแจ้งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและบุคคลที่ออกใบอนุญาตให้บุคคลผู้นั้น และให้ถือว่าบุคคลผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 51 มัคคุเทศก์ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 48 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 49 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 52 ห้ามมิให้มัคคุเทศก์ซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 49 ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์อีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 53 ในการออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา 41 หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

การควบคุม

มาตรา 54 ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ขึ้นในกรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา 55 ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่ง เป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเขตกรุงเทพมหานคร และในระหว่างที่ยังไม่ได้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครตามมาตรา 56 ให้มีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามนโยบายของคณะกรรมการ

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างใน

ในสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรา 56 เมื่อผู้ว่าการเห็นสมควรจัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดใด และจะให้มีเขตอำนาจครอบคลุมเขตจังหวัดใดบ้าง ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้ว ให้ตราข้อมบังคับจัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดนั้น พร้อมทั้งกำหนดเขตอำนาจของสำนักงานดังกล่าว และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด เป็นหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา 57 ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่ง เป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด มีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเขตจังหวัดที่กำหนด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและตามนโยบายของคณะกรรมการ

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด เป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดดังกล่าว

มาตรา 58 ในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภาพ และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะที่ใช้ในการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนจำนวนและประวัติของตัวแทนและลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทน หรือลูกจ้างมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว เพื่อตรวจสอบ

(3) เรียกให้มัคคุเทศก์มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมัคคุเทศก์ หรือทดสอบความรู้ความสามารถที่จะทำหน้าที่มัคคุเทศก์ ตลอดจนให้ส่งรายงานการปฏิบัติหน้าที่ในระยะเวลาที่ผ่านมาเพื่อตรวจสอบ

มาตรา 59 การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 58 ให้ นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือทุกครั้ง

มาตรา 60 ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้อง แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 61 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย พบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการ ตามมาตรา 33 และมาตรา 34 หรือมาตรา 48 และมาตรา 49 แล้วแต่กรณี แล้ว รายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 62 ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงาน เจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 63 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึง ห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอด เวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 64 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา 26 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 65 คู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ที่ตายผู้ใด ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปแต่ไม่แจ้งความประสงค์ที่จะประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวนั้นหรือไม่แจ้งความประสงค์ที่จะไม่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปต่อนายทะเบียน ภายในเวลาที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 30 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 30 วรรคสาม

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 66 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด เนื่องจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือเนื่องจากเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือเนื่องจากถูกเพิกถอนใบอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 29 วรรคสี่ หรือมาตรา 31 หรือมาตรา 34 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 67 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาต อันเป็นฝ่าฝืนมาตรา 33 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 68 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 69 ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดรับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการหรือหัวหน้า นำกลุ่มคนมีจำนวนเกินยี่สิบคนไปท่องเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเกิดอุบัติเหตุและมีผู้ร่วมเดินทางคนใดคนหนึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิตหรือร่างกาย ผู้รับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 70 ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดรับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการหรือหัวหน้า นำกลุ่มคนมีจำนวนเกินยี่สิบคนไปท่องเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ในราชอาณาจักร โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 71 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 41 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 72 มีคฤหัสถ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกมาตามมาตรา 45 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 73 มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็น มัคคุเทศก์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด เนื่องจากใบอนุญาต สิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือเนื่องจากถูกเพิกถอนใบอนุญาต อันเป็นการ ผ่าฝืนมาตรา 46 วรรคสี่ หรือมาตรา 49 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพัน บาท

มาตรา 74 มัคคุเทศก์ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในระหว่างที่พักใช้ใบอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 48 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 75 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียน หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 58 ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 76 ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ นำเที่ยวตามมาตรา 14 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อ ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่ อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาม วรรคหนึ่ง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การไม่อนุญาต

มาตรา 77 คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้าให้ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้อยู่แล้วตามข้อ 30 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลง วันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไป แต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา 14 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

แล้วให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน
และมีให้นำความในมาตรา 16 (1) (ก) และ (2) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้บังคับ

คนต่างด้าวซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง
ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา 78 ให้นำความในมาตรา 32 มาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
หรือคนต่างด้าวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา 76 หรือมาตรา 77
โดยอนุโลม

มาตรา 79 ผู้ใด เป็นมัคคุเทศก์อยู่ก่อนแล้วหรือ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ถ้าประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา 41
ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้
เป็นมัคคุเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
สมาคมการค้า พ.ศ. 2509

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2509

เป็นปีที่ 21 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. 2509"

*
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"สมาคมการค้า" หมายความว่า สถาบันที่บุคคลหลายคนซึ่งเป็นผู้ประกอบ
วิสาหกิจจัดตั้งขึ้นเพื่อทำการส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจอันมิใช่เป็นการหาผลกำไร

*

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 83 ตอนที่ 38 วันที่ 26 เมษายน 2509

หรือรายได้แบ่งปันกัน

"ผู้ประกอบการวิสาหกิจ" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจทางการค้า
อุตสาหกรรมหรือการเงิน และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจอื่นใดในทาง
เศรษฐกิจที่รัฐมนตรีจะได้กำหนดในกฎกระทรวง

"นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนกลางสมาคมการค้า หรือนาย
ทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกิน
อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 2

การจัดตั้งสมาคมการค้า

มาตรา 6 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ตกลง เข้ากัน เพื่อทำการส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจในรูปอื่นใดนอกจาก เป็นสมาคมการค้า
ตามพระราชบัญญัตินี้ เท่านั้น

มาตรา 7 ให้จัดตั้งสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้าขึ้น ในกรมการค้าภายใน
กระทรวงเศรษฐกิจ เพื่อควบคุมการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนสมาคมการค้าทั่ว
ราชอาณาจักร และทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรีด้วย

ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้จัดตั้งสำนักงาน
ทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดขึ้นตรงต่อสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้า

ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นนายทะเบียนกลางสมาคมการค้า กับเป็นนาย
ทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีด้วย และให้ผู้ว่าราชการ

จังหวัด นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี เป็นนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำ
จังหวัด

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสมาคมการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนาย
ทะเบียน

การตั้งสาขาสมาคมการค้าจะกระทำมิได้

มาตรา 9 การขออนุญาตนั้น ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน
ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาต และได้สอบสวนพิจารณาแล้ว
เห็นว่าข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมี
ฐานะและความประพฤติดี ก็ให้นายทะเบียนสั่งอนุญาตและออกใบอนุญาตสมาคมการค้าให้
แก่ผู้ขอแล้วจตทะเบียนสมาคมการค้าให้ด้วย

ถ้านายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้ขออนุญาต
โดยมีชักช้า ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี
ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอนุญาตให้ตั้งสมาคมการค้าและการเลิกสมาคมการค้า ให้นายทะเบียน
กลางสมาคมการค้าประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 11 ให้สมาคมการค้าที่ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนแล้ว เป็นนิติบุคคล

มาตรา 12 ถ้าใบอนุญาตสมาคมการค้าสูญหายหรือถูกทำลาย ให้สมาคมการค้า
ยื่นคำขอรับใบแทน

มาตรา 13 สมาคมการค้าต้องมีข้อบังคับ และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อ
ความดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้งสำนักงาน

(4) วิธีรับสมาชิกและให้สมาชิกออกจากสมาคมการค้า ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(5) การดำเนินกิจการของสมาคมการค้า การตั้ง การออกจากตำแหน่งและการประชุมของกรรมการ ตลอดจนการประชุมใหญ่

ข้อบังคับของสมาคมการค้าต้องนำไปจดทะเบียนก่อนนายทะเบียนพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้า ก่อนออกใบอนุญาต ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นก็ได้

มาตรา 14 สมาคมการค้าที่มีสมาชิกซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย เกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมดจะจัดตั้งขึ้น และดำรงอยู่ได้เฉพาะแต่ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรีเท่านั้น

มาตรา 15 ชื่อของสมาคมการค้าต้องเป็นอักษรไทย แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะใช้ชื่อใดแต่เฉพาะที่ปรากฏในข้อบังคับเท่านั้น ห้ามมิให้ใช้ข้อความ "แห่งประเทศไทย" หรือข้อความที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน ประกอบเป็นชื่อของสมาคมการค้า

ให้สมาคมการค้าจัดให้มีป้ายชื่ออ่านได้ชัด เจนติดไว้ที่หน้าสำนักงาน

มาตรา 16 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มีอักษรไทยประกอบว่า "สมาคมการค้า" หรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า "สมาคมการค้า" ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นสมาคมการค้าเว้นแต่เป็นการใช้ในการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้า

มาตรา 17 ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ เรียกบุคคลใด ๆ มาสอบถาม หรือให้ส่งเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้าได้

หมวด 3

การดำเนินกิจการของสมาคมการค้า

มาตรา 18 ให้สมาคมการค้ามีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการของสมาคมการค้า

ค้า และเป็นผู้แทนของสมาคมการค้าในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนทำการแทนก็ได้

มาตรา 19 นอกจากการออกจากตำแหน่งกรรมการตามข้อบังคับของสมาคมการค้าแล้ว ให้กรรมการสมาคมการค้าออกจากตำแหน่งเมื่อเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเมื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีสิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้าใด ๆ อีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่ได้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย หรือนับแต่วันพ้นโทษ

มาตรา 20 สมาชิกของสมาคมการค้ามีสิทธิขอตรวจสอบกิจการและทรัพย์สินของสมาคมการค้าได้ โดยยื่นคำขอ เป็นหนังสือต่อสมาคมการค้า

มาตรา 21 สมาคมการค้าจะดำเนินกิจการได้แต่เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์
- (2) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก แก่ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ รวมทั้งเจรจาทำความตกลงกับบุคคลภายนอก เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ สอดส่องและติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ เกี่ยวกับสินค้าที่สมาชิกประกอบวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การค้า การเงิน เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ
- (3) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทางวิชาการ ตลอดจนข่าวสารการค้าอันเกี่ยวกับวิสาหกิจนั้น ๆ
- (4) ขอสถิติหรือเอกสาร หรือขอทราบข้อความใด ๆ จากสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของสมาชิก
- (5) ส่งเสริมคุณภาพของสินค้าที่ผลิตหรือจำหน่ายโดยผู้ประกอบวิสาหกิจที่เป็นสมาชิกให้เข้ามาตรฐาน ตลอดจนวิจัยและปรับปรุงวิธีการผลิตและการค้าให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
- (6) ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม การเงินหรือธุรกิจอื่นใดในทางเศรษฐกิจอันอยู่ในวัตถุประสงค์
- (7) ส่งเสริมการผลิตเพื่อให้สินค้ามีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(8) ทำความตกลงหรือวางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจที่อยู่ในวัตถุประสงค์ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

(9) ประณิษานอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิกหรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอกในการประกอบวิสาหกิจ

มาตรา 22 ห้ามมิให้สมาคมการค้ากระทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้

(1) ประกอบวิสาหกิจโดยสมาคมการค้าตัวเอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิก หรือ เข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วนหรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ

(2) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ ในอันที่จะกตราคาสินค้าหรือค่าบริการให้ตกต่ำเกินสมควรหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้เกิดปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้าหรือค่าบริการ

(3) ให้เงิน หรือให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสังคม

(4) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อเพิ่ม ลด หรือจำกัดปริมาณการผลิต ปริมาณสินค้าที่จำหน่ายหรือบริการอื่นและการดำเนินการดังกล่าวนั้น เป็นผลเสียหายแก่ตลาดการค้า การเงิน ภายในหรือภายนอกประเทศ หรือเศรษฐกิจของประเทศ

(5) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบวิสาหกิจ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายหรือระเบียบของทางราชการ

(6) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อ เศรษฐกิจ ความมั่นคงของ ประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(7) กีดกันหรือขัดขวางมิให้ ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกได้ตามข้อบังคับของสมาคมการค้าเข้าเป็นสมาชิกหรือบังคับด้วยประการใด ๆ ให้เข้าเป็นสมาชิก โดยผู้นั้นไม่สมัครใจ หรือให้สมาชิกออกจากสมาคมการค้าโดยเจตนาอันไม่สุจริต หรือขัดต่อข้อบังคับของสมาคมการค้า

(8) เปิดเผยแพร่ เอกสาร หรือข้อความอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนได้เสีย โดยเฉพาะของสมาชิกผู้ใด เว้นแต่จะได้รับความยินยอม เป็นหนังสือจากสมาชิกผู้นั้น

(๑) ให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ
 มาตรา 23 ห้ามมิให้สมาคมการค้าแบ่งปันผลกำไรหรือรายได้ให้แก่สมาชิก
 หรือดำเนินการในทางการเมือง

หมวด 4

การควบคุมสมาคมการค้า

มาตรา 24 ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้กรรมการ หรือ
 สมาชิกมาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสมาคมการค้า หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยว
 กับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสมาคมการค้าได้

มาตรา 25 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงาน
 เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสำนักงานของสมาคมการค้าได้ในระหว่างเวลา
 ทำงานของสมาคมการค้า

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว
 พนักงานเจ้าหน้าที่ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้
 ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจงแก่นาย
 ทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้อง

มาตรา 26 ให้สมาคมการค้าจัดทำทะเบียนสมาชิกเก็บรักษาไว้ที่สำนักงาน
 ของสมาคมการค้า และให้ส่งสำเนาทะเบียนสมาชิคนั้นแก่นายทะเบียนภายในกำหนด
 เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียน เป็นสมาคมการค้า ทะเบียนสมาชิ
 กนั้นให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและสัญชาติของสมาชิก
- (2) ชื่อที่ใช้ในการประกอบวิสาหกิจและประเภทของวิสาหกิจ
- (3) ที่ตั้งสำนักงานของสมาชิก
- (4) วันที่เข้าเป็นสมาชิก

เมื่อมีการรับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับทะเบียนสมาชิก ให้สมาคมการค้าแจ้งการรับสมาชิกใหม่ หรือการเปลี่ยนแปลงนั้น ต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา 27 ให้สมาคมการค้าจัดทำงบดุลอย่างน้อยครึ่งหนึ่งถูกรอบสิบสองเดือน อันจัดว่าเป็นรอบปีในทางบัญชีของสมาคมการค้านั้น

งบดุลนั้นต้องมีรายการแสดงจำนวนสินทรัพย์และหนี้สินของสมาคมการค้า กับทั้งบัญชีรายรับรายจ่าย งบดุลต้องทำให้แล้วเสร็จและจัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วนำเสนอเพื่ออนุมัติต่อที่ประชุมใหญ่ของสมาคมการค้าภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่สิ้นปีการบัญชี

มาตรา 28 ให้สมาคมการค้าจัดทำรายงานประจำปี แสดงผลการดำเนินงานกิจการของสมาคมการค้า เสนอต่อที่ประชุมใหญ่ในคราวที่เสนองบดุล และให้ส่งสำเนารายงานกับงบดุลไปยังนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมใหญ่

มาตรา 29 การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมการค้าจะกระทำได้ก็แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่า การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นขัดต่อวัตถุประสงค์ของสมาคมการค้าหรือขัดต่อกฎหมาย ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้น

ถ้านายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับ ให้นำมาตรา 10 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 30 การตั้งกรรมการหรือการเปลี่ยนตัวกรรมการของสมาคมการค้า ต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการ

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าผู้ได้รับการตั้งให้เป็นกรรมการนั้น เป็นผู้ซึ่งไม่มีฐานะสมควรหรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นายทะเบียนมีอำนาจจะไม่รับจดทะเบียนผู้นั้น เป็นกรรมการของสมาคมการค้า

มาตรา 31 ผู้ใดประสงค์จะขอตรวจหรือคัดเอกสาร หรือขอให้คัดหรือรับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสมาคมการค้า ให้ยื่นคำขอตามแบบที่นายทะเบียนกลางสมาคมการค้ากำหนด

มาตรา 32 เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการ กรรมการหรือสมาชิกของสมาคมการค้ากระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการ กรรมการหรือสมาชิกล้มระงับหรือจัดการแก้ไขการกระทำนั้นภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 33 เมื่อสมาคมการค้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 22 รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือเป็นรายบุคคลออกจากตำแหน่งได้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการหรือกรรมการนั้นไม่มีสิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้าอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกรัฐมนตรีสั่งให้ออกจากตำแหน่ง

มาตรา 34 เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสมาคมการค้าใดจะดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรืออาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้สมาคมการค้านั้นแจ้งวัน เวลาประชุมทุกคราวมาให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีเช่นนี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปฟังการประชุมได้

สมาคมการค้าใดไม่แจ้งวัน เวลาประชุมตามคำสั่งของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้สมาคมการค้านั้นงดการประชุมได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนสั่ง

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้งดการประชุม ให้นำมาตรา 10 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ถ้าที่ประชุมใหญ่ของสมาคมการค้าลงมติอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคมการค้า เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนมตินั้นได้ แต่ในกรณีที่สมาชิกร้องขอให้เพิกถอนนั้น ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น

มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกสมาคมการค้าได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อปรากฏว่าการกระทำของสมาคมการค้าผิดต่อกฎหมาย หรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (2) เมื่อสมาคมการค้าปฏิบัติการณ์ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 14
- (3) เมื่อสมาคมการค้าปฏิบัติการณ์ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 22 และการกระทำนั้น เป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง
- (4) เมื่อสมาคมการค้าไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป หรือหยุดดำเนินกิจการตั้งแต่สองปีขึ้นไป
- (5) เมื่อปรากฏว่าสมาคมการค้าให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ

กรรมการของสมาคมการค้าที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกตาม (1) (2) (3) หรือ (5) ผู้ใดซึ่งมีส่วนในการกระทำอัน เป็นเหตุให้สมาคมการค้านั้นถูกรัฐมนตรีสั่งให้เลิก ไม่มีสิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้า เว้นแต่จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกสมาคมการค้านั้น

หมวด 5

การเลิกสมาคมการค้า

มาตรา 37 สมาคมการค้ายอมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ถ้ามีข้อบังคับกำหนดให้เลิกในกรณีใด เมื่อมีกรณีนั้น
- (2) ถ้าตั้งโดยมีกำหนดเวลา เมื่อสิ้นกำหนดเวลานั้น
- (3) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก
- (4) เมื่อล้มละลาย
- (5) เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้เลิกตามมาตรา 36

ให้สมาคมการค้าที่เลิกตาม (1) (2) (3) หรือ (4) แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดมีเหตุที่ทำให้เลิก

มาตรา 38 ภายใต้บังคับมาตรา 10 วรรคสาม เมื่อสมาคมการค้าใดเลิกไป เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา 37 ให้นายทะเบียน เพิกถอนใบอนุญาตและ ขีดชื่อสมาคมการค้านั้นออกจากทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาคมการค้านั้นคงค่าเงิน การต่อไปได้เพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อการชำระบัญชีเท่านั้น

มาตรา 39 การชำระบัญชีสมาคมการค้าซึ่งเลิกตามมาตรา 37 ให้นำบท บัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 40 เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใดจะแบ่งให้ แก่สมาชิกของสมาคมการค้าไม่ได้ ทรัพย์สินทั้งนั้นจะต้องโอนไปให้แก่บุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสมาคมการค้า หรือถ้า ไม่ได้ระบุไว้ก็ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ว่าจะให้โอนไปให้แก่บุคคลใดที่มีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะ ในกรณีนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้ทรัพย์สินที่เหลือ นั้นตกเป็นของรัฐ

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 ผู้ใดเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีได้รับอนุญาตตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 43 สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 44 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทและ ปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะได้จัดการแก้ไขให้ถูกต้อง

มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา 46 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 17 หรือ
มาตรา 24 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 47 สมาคมการค้าใดไม่ยอมให้สมาชิกตรวจสอบกิจการและทรัพย์สิน
ของสมาคมการค้านั้นตามมาตรา 20 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 48 สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา 22 หรือมาตรา 23 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 49 กรรมการของสมาคมการค้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 22 หรือกระทำ
การอันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสมาคมการค้าและการกระทำนั้น เป็นภัยต่อ เศรษฐกิจ
ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 50 สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28
มาตรา 29 หรือมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 51 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 32 หรือ
มาตรา 34 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 52 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 33 หรือยังขึ้นเป็นกรรมการ หรือสมาชิกของ
สมาคมการค้าที่เลิกตามมาตรา 37 หรือตามมาตรา 55 วรรคสามแล้ว ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 53 สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 54 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 55 บรรดาสมาคมที่ได้จดทะเบียน เป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน

กับสมาคมการค้า หากประสงค์จะเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ต้องขออนุญาต เป็นสมาคมการค้าภายในกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้รับอนุญาตให้เป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ชื่อสมาคมนั้นออก เสียจากทะเบียนสมาคม

บรรดาทรัพย์สินและหนี้สินของสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับ สมาคมการค้าที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียน เป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อินโอนมาเป็นของสมาคมการค้าที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่

ถ้าสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับสมาคมการค้าที่ได้จดทะเบียน เป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ขออนุญาตเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นอันเลิก และให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ชื่อสมาคมนั้นออก เสียจากทะเบียนสมาคม

ถ้าสมาคมไม่พอใจในคำสั่งของนายทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้ชื่อออกจากทะเบียนสมาคมก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือ ต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

จอมพลถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในเวลานี้ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าโดยเฉพาะ สมาคมการค้าต่าง ๆ ที่มีอยู่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมธรรมดาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการของสมาคมการค้าย่อมแตกต่างกับสมาคมธรรมดาเป็นอันมาก และสมาคมการค้าย่อมมีอิทธิพลสำคัญเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ และอาจดำเนินการอันทำให้เกิดความปั่นป่วนแก่ตลาดการค้าหรือตลาดการเงินทั้งในประเทศและนอกประเทศ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการกระทบกระเทือนการครองชีพของประชาชนได้ จึงเป็นการสมควรที่จะ

แยกสมาคมการค้าออกจากสมาคมธรรมชา และวางระเบียบในการจัดตั้ง กำหนดขอบเขต
แห่งวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการของสมาคมการค้า และการควบคุมการดำเนินงาน
ของสมาคมการค้า ทั้งกำหนดข้อห้ามมิให้สมาคมการค้าดำเนินการใด ๆ อันจะเป็นผล
กระทบกระเทือนการค้า เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ ตลอดจนกำหนดวิธีการ
ลงโทษสมาคมการค้าเมื่อดำเนินการอันผิดกฎหมาย รวมทั้งการสั่งยุบเลิกสมาคมการค้า
จึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าขึ้นโดยเฉพาะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอ	ฉบับละ	2 บาท
(2) ใบอนุญาตสมาคมการค้า	ฉบับละ	400 บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาตสมาคมการค้า	ฉบับละ	50 บาท
(4) การจดทะเบียนแก้ไขหรือเพิ่มเติม ข้อบังคับ หรือการจดทะเบียนตั้ง หรือ เปลี่ยนตัวกรรมการ	ครั้งละ	5 บาท
(5) การขอตรวจหรือคัดเอกสาร	ครั้งละ	5 บาท
(6) การขอให้คัดและรับรองสำเนาเอกสาร	ฉบับละ	20 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมทางการท่องเที่ยว

สมาคมผู้แทนจำหน่ายตั๋วโดยสาร

สมาคมผู้แทนจำหน่ายตั๋วโดยสาร (Travel Agents Association)

ได้ก่อตั้งและดำเนินงานโดยได้รับอนุญาตจากสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้า เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2527

กลุ่มสมาชิกผู้ก่อตั้ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทตัวแทนจำหน่ายตั๋วเครื่องบินโดยสาร และยานพาหนะอื่น ๆ และจัดบริการนำนักท่องเที่ยวชาวไทยไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคม บนพื้นฐานที่ต้องการเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างความเป็นมาตรฐานแก่ธุรกิจประเภทนี้

สำหรับวัตถุประสงค์ของสมาคม ที่ได้กำหนดไว้มีดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเดินทาง ทางด้านการจำหน่ายตั๋วเครื่องบินโดยสาร รถประจำทาง รถไฟ และเรือโดยสาร ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร
2. เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมผลประโยชน์ของสมาชิก ตลอดจนเจรจาข้อตกลงกับบุคคลภายนอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความร่วมมือในการจัดตั้งวิสาหกิจ ติดตามแนวโน้มทางตลาดทางการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจัดตั้งธุรกิจการค้าอุตสาหกรรม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเงินและเศรษฐกิจ
3. ประสานความสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านเทคโนโลยีข่าวสารทางการค้าและงานวิจัยทางการตลาดทางการท่องเที่ยว
4. รวบรวมสถิติหรือเอกสาร หรือข่าวสารใด ๆ จากสมาชิก ทั้งนี้โดยได้รับอนุญาตจากสมาชิกแล้ว
5. ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการรักษามาตรฐานการค้าเป็นธุรกิจตามนโยบายของรัฐบาล
6. ทำความตกลง หรือวางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจของสมาชิก เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

7. ส่งเสริมด้านพลาณามัย การกีฬา และการบันเทิงระหว่างสมาชิก

8. ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิกด้วยกัน หรือระหว่างสมาชิก

กับบุคคลภายนอก

9. ให้การสนับสนุนทางด้านสวัสดิการแก่สมาชิก ในกรณีที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติ ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. 2509

10. ไม่ดำเนินการทางการค้า หรือเกี่ยวข้องใด ๆ ทางการเมือง

สมาคมผู้แทนจำหน่ายบัตรโดยสาร มีสมาชิกอยู่ 3 ประเภทคือ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ และตามข้อบังคับของสมาคม สมาชิกสามัญเท่านั้น จึงจะมีสิทธิเข้ารับการเลือกตั้ง เพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคม

การบริหารสมาคม เป็นไปในรูปแบบคณะกรรมการ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า 7 คน และไม่เกิน 11 คน โดยได้รับการเสนอชื่อจากที่ประชุมเข้ารับการเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ประจำปี

นับตั้งแต่ก่อตั้งสมาคมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีสมาชิก ที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคม ดังต่อไปนี้

1. นายปิติ สุขะกุล	บริษัท เพลส เด็นท์ ทัวร์ จำกัด	พ.ศ.2527-2529
2. นายวาริน ขุนสิริวงศ์	บริษัท เวลด์ เอ็กซ์เพรส จำกัด	พ.ศ.2529-2531
3. นายอนุพงศ์ กิตติรักษนนท์	บริษัท ที.วี.แอร์บุกกิ่ง จำกัด	พ.ศ.2531-2533
4. นางสาวพรณี เมญจฤทธิ	บริษัท ซี ทัวร์ จำกัด	พ.ศ.2533-ปัจจุบัน

สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ

สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ (Association of Domestic Tour Operators) ได้ก่อตั้งและจดทะเบียนเป็นสมาคมการค้าเมื่อปี 2530

วัตถุประสงค์ของสมาคมมีดังนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวภายในประเทศทั่วราชอาณาจักร
2. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ เพื่อเป็นการกระจายรายได้สู่ชนบท

3. ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทที่เกี่ยวกับการนำเที่ยวภายในประเทศ
 4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ไว้ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม
 5. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานและบุคลากรที่ได้มาตรฐานในธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ
 6. พัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศให้ได้มาตรฐานที่ดี เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
 7. เป็นศูนย์กลางประสานงาน เผยแพร่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสาร ประสบการณ์ และวิชาการทางการท่องเที่ยวภายในประเทศ
 8. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกและประชาชนผู้ใช้บริการ
 9. ให้ความร่วมมือ เจรจาทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมกันในธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ
- สมาชิกของสมาคม แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกกิตติมศักดิ์
- การบริหารงานของสมาคม เป็นไปในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งมาจากสมาชิกสามัญเท่านั้น ที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี จำนวนคณะกรรมการมีทั้งสิ้น 11 คน
- นับตั้งแต่ก่อตั้งสมาคมเป็นต้นมา เมื่อ พ.ศ. 2530 ได้มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคม ดังต่อไปนี้
1. นายเชวง ลักษณะวิลาศ บริษัทรุ่งเรืองทัวร์ จำกัด พ.ศ. 2530-2532
 2. นายศุภฤกษ์ สุรางกูร บริษัทหนุ่มสาวทัวร์ จำกัด พ.ศ. 2532-2533
 3. นายพัฒนา นายเรือ บริษัทชิตราณส์ แทรเวล จำกัด พ.ศ. 2533-ปัจจุบัน

สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย)

สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) (Thailand Incentive and Convention Association) ได้ก่อตั้งโดยจดทะเบียนเป็นสมาคมการค้า เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2527

สมาคมนี้เดิมมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า (Thai Covention Promotion Association) แต่ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงโดยเพิ่มคำว่า "Incentive" เนื่องจากตลาดทางด้าน "Incentive" ซึ่งหมายถึงนักท่องเที่ยวที่อาจเป็นพนักงานของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่ได้รับรางวัลจากการปฏิบัติงานดีเด่นหรือผลงานดีเด่น ซึ่งทางบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะใหญ่ ได้เป็นกลุ่มตลาดเป้าหมายของสมาคมนี้ด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้ก่อตั้งสมาคมนี้ขึ้นมา โดยความร่วมมือจากภาคเอกชนที่อยู่ในธุรกิจทางการจัดประชุม เช่น บริษัทการบินไทย จำกัด สมาคมโรงแรมไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว กลุ่มผู้จัดการประชุม/สัมมนา ภัตตาคาร ห้างสรรพสินค้า บริษัทรถเช่า บริษัทโฆษณา สถาบันทางการเงิน สื่อมวลชน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งสมาคมคือ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางด้านตลาดสำหรับธุรกิจการจัดประชุมนานาชาติรวมถึงตลาดทางด้าน incentive สำหรับพนักงานของบริษัทขนาดใหญ่ ฉะนั้นการส่งเสริมทางด้านธุรกิจการจัดประชุมจึงเป็นการยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว และที่ปรากฏชัดเจนคือ ผู้แทนที่เดินทางมาประชุมจะใช้เวลาในการประชุมรวมทั้งรายกรนำเที่ยวด้วยมากกว่านักท่องเที่ยวธรรมดาถึง 2.5 เท่า และใช้เวลาพักอยู่ในประเทศไทยประมาณ 7-8 วันโดยเฉลี่ย

การบริหารงานของสมาคมโดยคณะกรรมการมี 17 คน โดยจัดสรรให้สมาชิกภาคเอกชนเข้าเป็นกรรมการ 12 คน บริษัทการบินไทย 2 คน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3 คน ในช่วงเริ่มต้นการจัดตั้งนั้นผู้ดำรงตำแหน่งประธานคือ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมคือคุณหญิงชนิดต์ ปิยะอุย ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกสมาคมโรงแรมไทยด้วย

โครงสร้างของสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) เป็นรูปแบบของความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในแง่ของการลงขันออก

เงินทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รวมทั้งการเข้ามาจุ่มบริหาร โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อส่งเสริมธุรกิจด้านนี้ในประเทศ

สำหรับวัตถุประสงค์สำคัญของสมาคม มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ประเทศไทย ในฐานะ เป็นสถานที่สำหรับการจัด
ประชุมนานาชาติ ที่สำคัญแห่งหนึ่ง
2. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการทางการจัดการประชุมระดับนานาชาติ
ให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล
3. เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือสมาคม หรือองค์การต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ
ในการแข่งขันการประมูล เพื่อเป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมขึ้นในประเทศไทย
4. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกทางด้านอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย การร่วมมือ
ส่งเสริมทางด้านต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้สูงสุดอัน เกิดจากการบริการที่มีมาตรฐานสูง

นับตั้งแต่ก่อตั้งสมาคมเป็นต้นมา เมื่อปี 2527 ได้มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสมาคม
ดังต่อไปนี้คือ

1. พันเอกสมชาย ธีรฤทธิกิจ	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2527-2529
2. นายธรรมบุญ ประจวบเหมาะ	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2530-ปัจจุบัน

สมาคมการค้าไทยอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

สมาคมการค้าไทยอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยว (Thai Tourist Industry
Association) ได้ก่อตั้งและดำเนินงานโดยจดทะเบียนสมาคมการค้า เมื่อวันที่ 13
ตุลาคม 2514

วัตถุประสงค์ของสมาคมที่ได้กำหนดไว้มีดังต่อไปนี้คือ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. คู่ครองและส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของสมาคม
3. ส่งเสริมความสามัคคีและอุปการะซึ่งกันและกันในหมู่สมาชิก
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่จะมีการชุมนุมหรือประชุมระหว่างชาติ
5. สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนท่องเที่ยว และหมุนเวียนการประชุมหรือชุมนุมต่าง ๆ ทั่วประเทศ
6. สนับสนุนและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดสนใจของชาวต่างประเทศ
7. สนับสนุนและร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
8. วางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ดำเนินไปโดยมีประสิทธิภาพและเป็นที่น่าพอใจ
9. แก้ไขข้อขัดข้องต่าง ๆ อันเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
10. ส่งเสริมการบริการอันเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เข้ามาตรฐานสากลท่องเที่ยว
11. ทำการวิจัยแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
12. สมาคมนี้นี้ไม่เกี่ยวข้องกับทางการเมือง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายประภัทร สุทธาเวช สำเร็จการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ปีการศึกษา 2528 เข้าเป็นนิสิตภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2529 ปัจจุบันทำงานที่สมาคม
ไทยธุรกิจการท่องเที่ยว ในตำแหน่งผู้จัดการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย